

Kunnskapsbroen

UNIVERSITETENES FORMIDLINGSPOLITIKK må handle om mer enn internasjonal publisering, mener rektor og viserektor ved Universitetet i Oslo, Svein Stølen og Åse Gornitzka. I fjorårets siste utgave av *Nytt norsk tidsskrift* peker de to på at flere sider av norsk kunnskapsformidling er lite synlig. Slik som at stadig flere forskere og akademikere deltar i offentlige utvalg og skriver utredninger, og at universitetet utdanner kvalifiserte kandidater som bidrar til nye produkter, tjenester og arbeidsplasser gjennom sin kunnskap. Fra dette perspektivet blir universitetenes ansvar for å utdanne samfunnsbevisste akademikere viktig.

Formidling handler om forskningens *innflytelse*; om fagenes samfunnsbidrag og om hvordan kunnskapen blir tatt i bruk. For praksisorienterte profesjonsutdanninger som psykologi vil hver enkelt uteksaminerte kandidat være en viktig del av psykologiens samfunnsbidrag, ved at kandidaten fungerer som en budbringer fra den akademiske psykologien og inn i tjenesteutviklingen (like selvsagt bør det gå en bro fra brukere og tjenesteutøvere tilbake til academia).

Likevel er det internasjonal publisering og ikke lokal tjenesteutvikling som gir anerkjennelse i universitetssystemet, uttalte professor Catharina E.A. Wang i forrige utgave av *Psykologtidsskriftet*. Selv om tjenesteutvikling ligger til universitetenes mandat, gjør ensidig vektlegging av internasjonal publisering at forbind-

elsen mellom forskning og samfunn ikke får den oppmerksomheten den fortjener. Poenget er imidlertid heller ikke å anlegge et nytteperspektiv alene, da det vil kunne dreie utdanningen ytterligere i retning av en yrkesskole for kliniske psykologer på bekostning av en kritisk akademisk dannelse.

Nettopp det å gi kandidatene et mer kritisk akademisk blikk på ny kunnskap og psykologiske metoder har blitt holdt frem som en viktig grunn til å beholde klinikkdriften ved utdanningsstedene og ikke legge dem ut i helsetjenestene. Dersom utdanningsinstitusjonene viser frem hvordan de utdanner psykologer som på ulikt vis bidrar til samfunns- og tjenesteutviklingen, får denne argumentasjonen ytterligere kraft. I denne utgaven av *Psykologtidsskriftet* skriver Ingvild Sagberg om nyutdannede psykologers møte med arbeidslivet (se side 36). Her peker hun blant annet på at selv om de fremstår som faglig trygge, sliter de med å forstå tjenestene de blir del av. Det forteller om en utdanning som gir en solid kompetanse, men som i mindre grad får frem hvordan denne kompetansen – det kritiske akademiske blikket inkludert – kan anvendes i tjenesteutviklingen. Stølen og Gornitzkas perspektiver på forskningsformidling åpner for at psykologutdanningen og tjenesteutviklingen er to sider av samme sak. Da blir det kanskje enklere å se hvordan den enkelte psykolog kan bidra inn i systemene. ✕

Bjørnar Olsen

Sjefredaktør

bjornar@

psykologtidsskriftet.no

Hver enkelt uteksaminerte kandidat vil være en viktig del av psykologiens samfunnsbidrag